

Da ingen Flere ønskede at yttre sig gif man over til Afstemning over § 21, hvorved denne § saalydende:

„Til Justitsministeriet bevilges 488,996 Rbd. 22 sk. i Genhold til det fremlagte Udgiftsbilag VI og de ved samme foretagne paa vedlagte Tavle L opførte Rettelser. eenstemmigt ved to ges med 33 Stemmer.

Discussionsen aabnedes derefter over § 22, Kultusministeriet vedkommende.

Solf: I Forslaget til Finantsloven, Pag. 40 findes anført, til Galleriets Forøgelse med Arbejder af danske Kunstnere 3000 Rbd., og der er dertil tilføjet i Anmærkningen: „Det er imidlertid anseet ønskeligt, at Anvendelsen af denne Sum kunde sættes i en nærmere Forbindelse med den kongelige Malerisamlings Formaal, til Sammes Forøgelse med Arbejder af danske Malere.“ Naar Staten vil paatage sig at understøtte Kunsten, hvortil jeg vel indrømmer, at der kan være Anledning, saa forekommer det mig at der findes andre Kunstfag, der kunne have lige saa fuldkommen Berettigelse. Jeg vil f. Ex. nævne Billedhuggerkunsten, Kobberstikkerkunsten og Medailleurkunsten. Malerkunsten og Billedhuggerkunsten ere hver for sig bestaaende Kunstfag, der ere lige berettigede, og altsaa ogsaa synes hver for sig at fortjene lige Understøttelse; det sidste vel endogsaa mere end det første, thi Malerifaget finder lettere private Liebhabere, og Materialet til Sculpturarbejde er ogsaa kostbarere. Jeg troer ogsaa, at det vilde kunne skee uden nogen directe Udgift for Statskassen. Theatrets Garderobe koster Staten 15,000 Rbd., og der vil vistnok heri, som ogsaa af Folkethinget antydet, kunne indtræde Besparelser, ja, jeg troer

egentlig, at denne Sum ikke engang behøves. — Ved at omtale Theatret, tør jeg maaskee henpege paa, at dette Institut koster Staten 110,000 Rbd. nemlig 75,000 Rbd. i Tilskud og 35,000 Rbd. i Pensioner. At denne Sum er formeget, derom kan der kun være een Mening. I et offentlig Blad findes ogsaa oplyst, at Finantsministeren allerede i 1848 har tilskrevet den daværende Theaterdirection, „at Indskrænkninger i Statshuusholdningen vilde gjøre det nødvendigt, at den Understøttelse, som Theatret nyder af Statskassen vil blive underkastet en betydelig Indskrænkning“, og det blev ogsaa senere i samme Blad meddeelt under 25de August 1848, at Theaterdirectionen i den Anledning havde henvendt sig til Theatrets Deconomiinspecteur, Kammerraad Lassen, og at denne Mand havde udarbejdet en Plan for Theatrets fremtidige Bestyrelse og Virksomhed, en Plan, — der skal være affattet med megen Sagkundskab og udmærke sig ved en særdeles klar og overbevisende Fremstilling af Forslagets Hensigtsmæssighed — hvorefter, deels ved Indskrænkninger, deels ved en hensigtsmæssig Besparelse og deels ved en udvidet Virksomhed den største Deel af ovenanførte Tilskud vilde bortfalde. Siden den Tid har man Intet erfaret om denne Sag, men Tilskudet til Theatret er vedbleven. Jeg indrømmer vel Theatrets Betydning og Værd, men jeg troer ved Siden deraf at skylde min Stilling, at burde gjøre opmærksom paa disse Omstændigheder og paa de Arbejder, som nu foreligge, og ved hvilke det sandsynligvis vil være at haabe, at dette Aar maa blive det sidste, da dette Institut behøver i saa høi Grad at belaste Statskassen.